

det, der Gang paa Gang har ligget paa Tingets Bord.

Hvad er det, der er fælles for disse Forslag? Det, der er det afgørende — medens alt det andet kun er ligegyldigt og Fyldekalk —, og det afgørende principielle, er Selvstyreideen, at disse Kasser skulle være selvstyrende, delvis byggede saa vidt muligt efter Sygekasseprincippet —, at der skal være Statstilskud i Forhold til det af Arbejderne betalte Beløb, at der skal være *Anerkendelse* og Registrering af disse Kasser, og Inspektøren skal udøve en samlende, ledende Kontrol af disse Kasser i Samarbejde med Nævnet. Alle disse Ting ere afgørende og ere det, Kassen er bygget paa. Alt det andet bliver mere eller mindre ligegyldigt, fordi det ikke tilkommer os at lovgive om, hvorledes Kassen skal virke, det bliver Kassens Ledelses Sag. Men der er Ændringer, det skal jeg indrømme overfor det ærede Medlem. Om de ere Forbedringer, ved jeg ikke, men jeg gentager: Er det underligt, at de Herrer i Løbet af 3 lange, dyre Aar virkelig skulde hitte paa en Ændring? Hvis de ikke vare i Stand til det, skulde det gøre mig meget ondt.

Den første Rettelse er, at de Herrer have forandret 120,000 Kr. til 240,000 Kr. De gaa rundt og sige: „Her kunne I se, I Arbejdere, vi ere gode ved jer, vi give dobbelt saa meget“. Det, tror jeg, er en ganske billig Maade for det ærede Medlem at tjene sine Sporer paa. Det ærede Medlem ved jo, at vi have Ret i vor Paastand, at i de to første Aar vil 120,000 Kr. være tilstrækkeligt, og om 10 Aar vil baade 120,000 Kr. og 240,000 Kr. være aldeles utilstrækkeligt. Det gælder om at faa Sagen i Gang og at faa den til at gaa saa godt, at der kan blive en god Organisation. Jeg er her ganske enig med det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) i, at hverken 120,000 Kr. eller 240,000 Kr. om 10 Aar ville være tilstrækkelige, her gaar det som med Sygekasse-loven.

Det andet Punkt er Laaneparagraffen, som er tagen ud. Det er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal; om det er en Forbedring, ved jeg ikke, det kan jeg ikke bedømme. Hele det Forsøg, der var gjort, er taget ud, men det er ikke en saa overvætted Forbedring, hvis det er en Forbedring, at det ærede Medlem af den Grund skal bryde Staven over os.

Den tredie Ting er, at Indfødsretten som Betingelse for Hjælp er bleven taget

væk. Vi holdt paa, at man skulde have Indfødsret for at faa en saadan Hjælp. Det stod for mig den Gang, maaske noget naivt, at et Samfund havde dog i og for sig, naar det ofrede og vilde ofre meget paa sociale Institutioner, Ret til at forbeholde en saadan Hjælp for Landets egne Borgere og ikke i den Grad skabe et nyt Løkkemiddel til at faa flere Arbejdere ind i Landet, end der er i Forvejen. Jeg mente, at dette var i Arbejdernes egen Interesse; derfor stod Ordet „Indfødsret“ der.

Spørgsmaalet om Fattigvæsenet er det ærede Medlems afgørende Anke. Der staar nu, at naar de have fast Fattighjælp, kunne de ikke faa Understøttelse. Hos os stod der, at der skulde gaa 5 Aar, siden de havde faaet Fattighjælp. Jeg forklarede det ærede Medlem hvorfor, og jeg haaber, det ærede Medlem vil være loyalt og elskværdigt nok til at tage min Forklaring for god (*Borgbjerg*: Mellemmrummet paa 3 Aar!), ja, det har jeg glemt; der er den Forskel, at der hos os stod, at naar de havde været arbejdsløse tilsammen 250 Dage, skulde de i 3 Aar være fuldt betalende Medlemmer, inden de fik Understøttelse igen. Det er blevet forandret til 1 Aar. Det er en Forandring. Om det er en god Forandring, beror paa, hvor store Kassens Fonds ere. Vort Maal var at faa den beskedne Begyndelse. Tror det ærede Medlem ikke, at han ved denne Ændring om at sætte det ned til 1 Aar kun opnaar at faa de kronisk arbejdsløse ind i Foreningen, og Maalet maatte jo alligevel for enhver Forsikringsforening — og det er det jo — være at faa de kronisk arbejdsløse skaarne bort.

Jeg vender mig derefter til Spørgsmaalet om Definitionen. Er det ogsaa en Forbedring, maa jeg spørge, at man har opgivet at definere, hvad Begrebet „arbejdsløs“ er? At man har opgivet i Loven at hævde, at en Mand er arbejdsløs, naar han ikke kan opnaa sin tarifmæssige Løn, er det ogsaa en Forbedring, en Plet, som er tagen bort? Er det dernæst ogsaa en af disse Pletter, at der tydeligt stod i vort Forslag, at Foreningerne skulde være selvstyrende?

Det ærede Medlem for Københavns 3de Valgkreds har gjort urigtigt og uklogt ikke blot overfor vort Parti — Herregud, vi kunne bære det — men ogsaa overfor Sagen. Det avler Bitterhed hos os. Der føles noget af den samme Bitterhed nu, som Ludvig Bramsen følte — jeg talte med ham samme Dag —, da han var